KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 31.8.2020 r.
COM(2020) 437 final

2020/0209 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych produktów rybołówstwa na Wyspy Kanaryjskie w okresie od 2021 do 2027 r.

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Rozporządzenie Rady nr 1412/2013[1] przewiduje autonomiczne kontyngenty taryfowe (cło w wysokości 0 %) na przywóz 30 000 ton produktów rybołówstwa na Wyspy Kanaryjskie w okresie 2014–2020. Środki te są uzasadnione wyjątkowym położeniem geograficznym Wysp Kanaryjskich w odniesieniu do źródeł zaopatrzenia w niektóre produkty rybołówstwa, niezbędne dla krajowego spożycia, powodującym poważne koszty stanowiące obciążenie dla tego sektora.

Ta sytuacja nie jest nowa. Zanim Hiszpania przystąpiła do UE, Wyspy Kanaryjskie korzystały z systemu bezcłowego w odniesieniu do towarów wprowadzanych do tego regionu. Po przystąpieniu Hiszpanii do UE produkty rybołówstwa przywożone na Wyspy Kanaryjskie były objęte szczególnymi systemami w postaci zawieszeń ceł do 2001 r. Od tego czasu Wyspy Kanaryjskie korzystają z kontyngentów taryfowych.

Obecne kontyngenty taryfowe wygasną w dniu 31 grudnia 2020 r. W odniesieniu do okresu po 2020 r. rozporządzenie nr 1412/2013 wymaga, aby Komisja zbadała wpływ środków i na podstawie swoich ustaleń przedłożyła odpowiednie wnioski na okres po dniu 31 grudnia 2020 r.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Wyspy Kanaryjskie i inne regiony najbardziej oddalone korzystają z szeregu podobnych środków (autonomicznych redukcji ceł). Na przykład rozporządzenie Rady (UE) nr 1386/2011 z dnia 19 grudnia 2011 r. przewiduje podobne środki w odniesieniu do przywozu produktów przemysłowych na Wyspy Kanaryjskie.

Zanim Hiszpania przystąpiła do UE, Wyspy Kanaryjskie korzystały z systemu bezcłowego w odniesieniu do towarów wprowadzanych do tego regionu. Po tym, jak Hiszpania stała się członkiem UE produkty rybołówstwa przywożone na Wyspy Kanaryjskie były objęte szczególnymi systemami w postaci zawieszeń ceł do 2001 r. Od tego czasu Wyspy Kanaryjskie korzystają z kontyngentów taryfowych. Niniejsze rozporządzenie stanowi kontynuację tamtych środków.

• Spójność z innymi politykami Unii

Nie dotyczy

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

[1] Zob. załącznik 1: Rozporządzenie Rady (UE) nr 1412/2013 otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych produktów rybołówstwa na Wyspy Kanaryjskie w okresie od 2014 do 2020 r.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Unia Europejska ponosi wyłączną odpowiedzialność za należności celne objęte wspólną taryfą celną. W przypadku niniejszego wniosku zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Wybór w zakresie polityki jest proporcjonalny, ponieważ dozwolona jest jedynie ograniczona wielkość, zgodnie ze wskaźnikiem wykorzystania.

- **Wybór instrumentu**

Nie dotyczy

3. WYNIKI OCEN EX-POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex-post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Zasięgnięto opinii wszystkich zainteresowanych stron za pośrednictwem Komitetu Doradczego ds. Rynku i Komitetu Doradczego ds. Regionów Najbardziej Oddalonych. Ten ostatni zwrócił się do Komisji o dokonanie ponownej oceny wniosków w związku ze zmniejszeniem się turystyki na Wyspach Kanaryjskich spowodowanym pandemią Covid-19. Bardzo trudno jest jednak ocenić skutki w odniesieniu do okresu siedmiu lat, a zniesienie lub zmniejszenie kontyngentów mogłoby utrudnić potencjalne ożywienie gospodarcze w ciągu tych 7 lat. W związku z tym Komisja proponuje przedłużenie stosowania środków zgodnie z planem.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Aby zbadać skutki środków, zgodnie z wymogami rozporządzenia Komisja zwróciła się do władz hiszpańskich o niezbędne informacje. Władze hiszpańskie dostarczyły dane dotyczące przedmiotowych produktów, które były przywożone na Wyspy Kanaryjskie, wraz z ich analizą.

Inne sprawozdania zawierają istotne informacje na temat Wysp Kanaryjskich w obszarach istotnych dla oceny skutków kontyngentów taryfowych, są to: komunikat Komisji dotyczący regionów najbardziej oddalonych z 2017 r.[2] oraz sprawozdanie „Wykorzystanie potencjału regionów najbardziej oddalonych w zakresie zrównoważonego niebieskiego wzrostu”[3].

Zebrano również informacje na konkretne tematy, takie jak zatrudnienie (ISTAC – Instytut Statystyczny Wysp Kanaryjskich), turystyka (oficjalne statystyki dotyczące turystyki na Wyspach Kanaryjskich) i konsumpcja (Eurobarometr).

- **Ocena skutków**

Nie przeprowadzono oceny skutków. Wniosek przedłuża obowiązujący akt prawny, który wygasa z końcem 2020 r. Ocena skutków nie jest uzasadniona, biorąc pod uwagę bardzo

[2] COM(2017) 623 final: „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE”

[3] https://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/reports/2017/realising-the-potential-of-the-outermost-regions-for-sustainable-blue-growth

ograniczony zakres środków oraz fakt, że wniosek dotyczy przedłużenia takich środków i że nie zachodzą istotne zmiany w odniesieniu do ich oczekiwanych skutków.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Komisji.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Nie dotyczy

2020/0209 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych produktów rybołówstwa na Wyspy Kanaryjskie w okresie od 2021 do 2027 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wyjątkowe położenie geograficzne Wysp Kanaryjskich w odniesieniu do źródeł zaopatrzenia w niektóre produkty rybołówstwa, które są niezbędne dla krajowego spożycia, oznacza dla tego sektora dodatkowe koszty. Ta naturalna przeszkoda, uwzględniona w art. 349 Traktatu, wynikająca z oddalenia oraz wyspiarskiego i peryferyjnego charakteru, może zostać usunięta między innymi przez czasowe zawieszenie należności celnych przywozowych na przedmiotowe produkty z państw trzecich w ramach autonomicznych unijnych kontyngentów taryfowych o odpowiednich wielkościach.

(2) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1412/2013[1] otworzyło autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych produktów rybołówstwa na Wyspy Kanaryjskie i ustanowiło administrowanie nimi w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

(3) W lipcu 2019 r. Komisja przedłożyła Radzie analizę wpływu środków, przedstawiając opcje na okres po dniu 31 grudnia 2020 r.

(4) Analiza wykazała, że poziom wykorzystania obydwu kontyngentów (09.2997 i 09.2651) był znaczny. W ramach kontyngentu 09.2651 nie wykorzystano kodu CN 0308.

(5) Kontyngenty taryfowe podobne do kontyngentów otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1412/2013 w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa są uzasadnione, ponieważ mogłyby pokryć zapotrzebowanie rynku krajowego na Wyspach

[1] Rozporządzenie Rady (UE) nr 1412/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych produktów rybołówstwa na Wyspy Kanaryjskie w okresie od 2014 do 2020 r.(Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 1.).

Kanaryjskich, a jednocześnie przepływ do Unii przywozów bezcłowych pozostałby przewidywalny i jasno określony.

(6) W związku z tym, w celu zapewnienia przedsiębiorcom długoterminowych perspektyw i umożliwienia im osiągnięcia poziomu działalności, który przyczyniłby się do stabilizacji środowiska ekonomiczno-społecznego Wysp Kanaryjskich, należy przedłużyć na dodatkowy okres system autonomicznego kontyngentu taryfowego wspólnej taryfy celnej w odniesieniu do niektórych towarów wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(7) W celu uniknięcia narażenia na szwank integralności i spójności rynku wewnętrznego należy wprowadzić środki mające zapewnić, aby produkty rybołówstwa, w stosunku do których przyznano zawieszenie należności celnych, były przeznaczone wyłącznie na rynek krajowy Wysp Kanaryjskich.

(8) Należy wprowadzić środki zapewniające regularne informowanie Komisji o wielkości odnośnych przywozów, tak aby mogła ona podjąć kroki zapobiegające wszelkim działaniom spekulacyjnym lub przesunięciu handlu.

(9) W celu zagwarantowania jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze, pozwalające jej na czasowe wycofanie zawieszenia w przypadku zakłóceń w handlu. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 [2]. Ostateczna decyzja co do tego, czy należy utrzymać lub definitywnie cofnąć zawieszenie powinna jednak zostać podjęta przez Radę zgodnie z art. 349 Traktatu w tym samym okresie, dla którego zawieszenie czasowo cofa Komisja.

(10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny zapewnić ciągłość po wygaśnięciu rozporządzenia (UE) nr 1412/2013. Dlatego też środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu należy stosować od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. należności celne wspólnej taryfy celnej mające zastosowanie do przywozu na Wyspy Kanaryjskie produktów rybołówstwa wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia zawiesza się całkowicie dla ilości wskazanych w tym załączniku.

2. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1, jest przyznawane wyłącznie w odniesieniu do produktów przeznaczonym na rynek krajowy Wysp Kanaryjskich. Zawieszenie ma zastosowanie wyłącznie do produktów rybołówstwa wyładowanych ze statku lub statku powietrznego zanim zgłoszenie do dopuszczenia do obrotu zostanie przedłożone organom celnym Wysp Kanaryjskich.

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Artykuł 2

Kontyngentami taryfowymi, o których mowa w załączniku 1, zarządza się zgodnie z art. 49–54 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 [3].

Artykuł 3

Do dnia 30 czerwca 2026 r. właściwe organy Hiszpanii przedłożą Komisji sprawozdanie w sprawie wdrażania środków określonych w art. 1. Komisja dokona analizy skutków tych środków i, w oparciu o ustalenia ze sprawozdania, przedłoży wszelkie istotne wnioski na okres po roku 2027.

Artykuł 4

1. W przypadku gdy Komisja ma powody sądzić, że zawieszenie ustanowione w niniejszym rozporządzeniu doprowadziło do zakłóceń w handlu określonym produktem, może czasowo wycofać takie zawieszenie w drodze aktów wykonawczych na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 5 ust. 2.

   Płatność należności celnych przywozowych za produkty, w odniesieniu do których zawieszenie zostało tymczasowo cofnięte, zostaje zabezpieczona gwarancją, a warunkiem wprowadzenia odnośnych produktów do swobodnego obrotu na Wyspach Kanaryjskich jest przedłożenie takiej gwarancji.

2. W maksymalnym terminie 12 miesięcy, o którym mowa w ust. 1, Rada zgodnie z art. 349 Traktatu przyjmuje ostateczną decyzję w sprawie utrzymania lub definitywnego cofnięcia zawieszenia. W przypadku definitywnego cofnięcia zawieszenia kwoty należności celnych zabezpieczone gwarancjami zostają ostatecznie pobrane.

3. Jeżeli w maksymalnym terminie 12 miesięcy nie przyjęto ostatecznej decyzji zgodnie z ust. 2, zabezpieczenie w formie gwarancji zostaje zwolnione.

Artykuł 5

1. Komisję wspomaga Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony na mocy art. 285 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013[4]. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 6

Komisja i organy celne państw członkowskich prowadzą ścisłą współpracę, by zapewnić właściwe zarządzanie kontyngentami taryfowymi oraz kontrolę stosowania niniejszego rozporządzenia.

---

[3] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący